

"Ως ἐδῶ καὶ μὴ παρέκει. || Παροιμ. Σὰ φάγ' ἢ ψεῖρα κι χουρτάσ', βγαίῃ' 'ς τοῦ γιακᾶ (ἐπὶ νεοπλούτου θραυστάτου καὶ ἀλαζόνος) Θράκ. (Αἰν.) "Ἰμβρ. Τένεδ. Χόρ-ταδῖν ἢ ψεῖρα, βγῆκι 'ς τοῦ γιακᾶ (συνών. μετὴν προηγουμ.) Θράκ. ('Αμόρ. Σουφλ.) Χόρτασ' ἢ ψεῖρα τσ' ἀνέβ'τσι τσι πά 'ς τοῦ γιακᾶ (συνών. μετὴν προηγουμ.) Λέσβ. 'Ἡ γιακά τ' καμμίαν δύο κατὰ 'κὶ 'ίνεται (ἐπὶ ἀνθρώπου ἀκεραίου, εἰλικρινοῦς καὶ μὴ ἐναλλάσσοντος στάσιν καὶ διαθέσεις) Πόντ. 'Ἡ γιακά τ' πάντα ἔν' (συνών. μετὴν προηγουμ.) αὐτόθ. || Ἰ. Ἀσμ.

Τοῦ μωροῦ μου τὰ κακὰ | 'ς τοῦ τσουροῦ μου τὸ γιακᾶ (ἐκ βρυκαλ.) Μεγίστ. Συνών. *κολλάρο*. 2) Περιλαίμιον τῶν ζευομένων ὑποζυγίων Σάμ. (Κουμαδάρ. Μυτιλην. κ.ά.) Συνών. *λαίμαριά, κολλάρα*. 3) Τὸ σύνολον μικρῶν μολυβδίνων στρογγυλῶν βαριδίων, τὰ ὅποια περιβάλλουν τὸ ἀλιευτικὸν δίκτυον πεζόβολος Α. Μαμμέλ., Θαλασσιν., 103. 4) Καλῶδιον διὰ τοῦ ὁποίου στηρίζεται ἡ «ἀντέν-να» τῶν ἱστιοφόρων Βιθυν. (Κατιρ.) Εὐβ. (Χαλκ.) Πβ. *μαῖστρα, μπότζος*. 5) Τὸ ἐκ ξύλου ἀγριελαίας πε-ρίβλημα τοῦ ἄξονος τῶν ἀνεμομύλων Κάρπ. 6) Ὑψωμα Μακεδ. ('Αδριαν.) *Γιακάδης δῖνανι καπνὸ ποιότητος*. 7) Τρά-χηλος ὑψώματος, λόφου, ὄρους Θράκ. (Μαρών.) Συνών. *διάσελλο, σέλλα, τούμπι*. 8) Μεταφ., κτύπημα ἐπὶ τοῦ τραχήλου διδόμενον διὰ τῆς παλάμης πολλὰχ.: *Τοῦ 'δωκε - τοῦ κατάφερε - τοῦ 'κοψε - τοῦ 'σκασε - τοῦ 'φερεν ἓνα γιακᾶ πολλὰχ. Θὰ σοῦ σκάσω ἓνα γιακᾶ πολλὰχ. Τοῦ ἔδωσε κάμποσους γιακᾶδες Λεξ. Πρω. || Ποίημ.*

Κ' ἔτσι τοὺς γυροφέρνανε
καὶ τὰ λεφτὰ τοὺς παίρνανε
κ' ἐτρωγαν καὶ γιακᾶδες!

Ν. Ἑστ., 25 (1939). Συνών. *γιακαδιά, σβερεκιά*.
'Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. εἰς τοπων. Τοῦ Γιακᾶ ἢ Γούβα Πε-λοπον. ('Ολυμπ.) *Γκιόλ'* Γιακᾶς Μακεδ. (Στεφανιν.) *Γιακᾶ Πηγάδ'* Μακεδ. (Βόιον).

γιακί τό, Βιθυν. (Κατιρλ. κ.ά.) Εὐβ. (Λιχάς) Θεσσ. (Φω-τειν. κ.ά.) Θράκ. (Μάδυτ. Σουφλ. κ.ά.) Λυκ. (Λιβύσσ.) Μα-κεδ. (Γήλοφ. Γρεβεν. Δαμασκ. Δεσκάτ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀχαρναν. Λεβάδ. Παλαιοχ.) *γιακὶν* Πόντ. (Τραπ.) *γιακοῦ* Θεσσ. ('Αετόλοφ. Κρυόβρ. Νερόμυλ. Συκαμν.) *γιακ-κοῦ* Μεγίστ. *γιακί* Τσακων. (Χαβουτσ.) *γιακῆ* ἢ, Θεσσ. (Δο-μοκ.) Μακεδ. (Γαλάτιστ. Ἑράτυρ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *y a k i* = καυτήριον, ἐκδόριον.

Ἐμπλαστρον, ἐκδόριον τῆς πρακτικῆς ἱατρικῆς κατα-σκευαζόμενον διὰ λευκώματος ἄβγοῦ, σάπωνος, στουπηρίας καὶ ρακῆς ἐνθ' ἄν.: *Μὴ πουνάει ἢ μέση μ' κὶ θὰ ρίξουν ἓνα γιακί* Μακεδ. (Παλαιοχ.) *Τσακίθ'κὶ ἢ πιθερά μ' κὶ τ'ς ἐβαλάμὶ γιακί γιὰ νὰ γιρέψ'* Μακεδ. (Γήλοφ.) *Λέστι του τοῦ τσακισμένου τοῦ χέρ' καλὰ μὴ τ' γιακῆ* Μακεδ. (Γαλά-τιστ.) *Μὴ 'κεῖνον τοῦ γιακί μ' ἀπαγάδιασαν οἱ πόν'* (μ' ἀπα-γάδιασαν=καταπράυναν) Εὐβ. (Λιχάς) *Θῆκον γιακὶν ἀπάν' 'ς σὴ γιερὰ σ'* (τοποθέτησα ἔμπλαστρον ἐπάνω εἰς τὴν πληγὴν σου) Πόντ. (Τραπ.) || Φρ. *Γιακ-κοῦ νὰ τῆς τὸ βάλουν!* (νὰ ἀποθάνῃ, νὰ τὸ πάρῃ μαζί της εἰς τὸν τάφον ἀρὰ) Μεγίστ. Συνών. φρ. *Σάβανο νὰ τῆς τὸ βάλουν*. Συνών. *ἀνακόλλι, βιζικάντι, βιζικατόρι, κατὰ-πλασμα, μπλάστρι*. β) Ἀποτριχωτικὴ ἀλοιφή Θεσσ. (Νερόμυλ.): *Μὴ ἀγ'ρίδης κὶ ζάχαρ' ἔφκειαναν γιακοῦ κ' ἔβγαναν τ'ς τρίχες*.

γιακιντι τό, ἀμάρτ. *γιακεντι* Εὐβ. (Κάρυστ.) — Α. Passow, Popular. Carm., 503.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *a k i n t i* = ρεῦμα, ἐκροή.

Ρεῦμα θαλάσσης ἢ ποταμοῦ ἐνθ' ἄν.: Ἰ. Ἀσμ.

Δὲ θέλω τὴν ἀγάπη σου νὰ μοῦ τῆνε χαρίσης, 'ς τῆς Ἑγριπὸς τὸ γιακεντι νὰ πᾶς νὰ τῆνε ρίξης

Α. Passow ἐνθ' ἄν.

γιακίσι τό, ἀμάρτ. *γιακίθ'* Λέσβ. (Πολιχνίτ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *y a k i* = ἐκδόριον.

Τὸ ταίριασμα, ἡ ἀρμονικότητα.

γιακισικλῆς ἐπίθ. Λυκ. (Λιβύσσ.) οὐδ. *γιακισικλή-δικο* Θράκ. (Λούπιδ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *y a k i s i k l i* = πρόσφορος, κατάλλη-λος, εὐπρεπής.

1) Εὐπρεπής, ἀρμόζων, κόσμιος Λυκ. (Λιβύσσ.) 2) Ὁ-μορφος, παρουσιάσιμος Θράκ. (Λούπιδ.): *Γιακισικλίδικο παιδί*.

γιακιστίζω Θράκ. Κρήτ. ("Ἄγιος Βασίλ. "Ἄγιος Γεώργ. Μονοφάτσ. Νεάπ. Πεδιάδ. Σφακ. κ.ά.) Προπ. ('Αρτάκ.) *γιακ-κιστίζ-ζω* Κῶς (Πυλ.) Μεγίστ. *γιακιστίζου* Θράκ. ('Αμόρ.) "Ἰμβρ. Λέσβ. (Πολιχνίτ. κ.ά.) *γιακιστοῦ* Λυκ. (Λιβύσσ.) *γιακισίρω* Κύπρ.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *y a k i s m a k* = προσαρμόζομαι, συμ-φωνῶ.

1) Συμφωνῶ, καταλήγω εἰς συμφωνίαν μετὰ κάποιον "Ἰμβρ.: *Δὲ γιακιστίσαιμ'.* 2) Ἀρμόζω, ταιριάζω Θράκ. ('Αμόρ. κ.ά.) Κρήτ. ("Ἄγιος Βασίλ. "Ἄγιος Γεώργ. Μονοφάτσ. Νεάπ. Πεδιάδ. Σφακ. κ.ά.) Κῶς (Πυλ.) Κύπρ. Λέσβ. (Πολιχνίτ. κ.ά.) Λυκ. (Λιβύσσ.) Μεγίστ. Προπ. ('Αρτάκ.): *Μὰ πῶς σοῦ γιακιστίζει κεινὰ τὸ φιστάνι!* Κρήτ. *'Εγιακιστίσε δὸν τὸ δασκαλίκι αὐτόθ. Δὲ δὸν γιακιστίζ'* αὐτεινοῦ ἔτσα κοπελιά Κρήτ. ("Ἄγιος Γεώργ.) *Δὲ σοῦ γιακ-κιστίζ-ζει ἢ φορεσκιά* Κῶς (Πυλ.) *Τούτουνα νὰ πάρ'ς πὺν σ' γιακιστίζ'* Λέσβ. || Ἰ. Ἀσμ.

Τ' ἄσπρα σοῦ γιακιστίζουνε καὶ γιὰ δὰ δὲ δὰ βάνεις, μόνο φορεῖς τὰ κόκκινα καὶ θὰ με κουζουλάνης; (κουζουλάνω = τρελλαίνω) Κρήτ. (Σφακ.)

"Α βῶ καὶ γιὰ τὰ πόδια τζη, ἀπού 'ναι σὰ δὰ χιόνια, γι' αὐτὸ τσῆ γιακιστίζουνε τὰ καφεδιά καρτσόνια Κρήτ. ("Ἄγιος Βασίλ.)

Νύφη μου, τὴ γορδέλα σου βορράς τὴ φουσαλίζει κὶ ἄλλες πολλὲς τὴ βάλανε, μὰ σένα γιακιστίζει Κρήτ. (Νεάπ.) β) Εἶμαι ἱκανός, γνωρίζω Θράκ.: *Κοπέλα καλή, γιακιστίζει σ' ὅλα.* 3) Ἀπρόσ., ἀρμόζει, πρέπει, ται-ριάζει Κρήτ. (Μονοφάτσ.) Κῶς (Πυλ. κ.ά.): *Δὲ σοῦ γιακ-ιστίζει σένα νὰ κἀνης 'τσὰ δουλειές Μονοφάτσ. Δὲ σοῦ γιακ-κιστίζ-ζει νὰ λέγῃς τέθοκιες κουβένδες* Πυλ.

γιακλαντίζω ἐνιαχ. *γιακλατῶ* Καππ. (Μισθ.) Μακεδ. (Δεσκάτ.) *γιακλαντίζω* Θράκ. (Κόσμ.) *γιακλατῶ* Καππ. (Μισθ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *y a k l a s m a k* = πλησιάζω.

1) Πλησιάζω κάποιον Θράκ. (Κόσμ.) β) Προσεγγίζει ὁ χρόνος, πλησιάζει Καππ. (Μισθ.): *Γιακλάτ'σεν τὸ μὲθ'μέρ'.* γ) Ἀπροσ., πλησιάζει ὁ χρόνος διὰ νὰ γίνῃ κάτι Καππ. (Μισθ.): *Νὰ χαῖ γιὰ κἀντ'σε (κόντεψε νὰ πεθάνῃ).* 2) Τακτο-ποιῶ, συγυρίζω Μακεδ. (Δεσκάτ.): *Οἱ γ'ναίκες ὄλ' μέρα κἀτ' γιακλατοῦν μέσ' 'ς τοῦ σπύτ'.* β) Ἐπὶ φαγητοῦ, παρα-σκευάζω Μακεδ. (Δεσκάτ.): *Τί γιακλάτ'θεις δῆμιρα, γ'ναῖκα, γιὰ δειπνοῦ;*

